

get glade for. Jeg skal oplyse, at SF og Enhedslisten undlod at stemme for den dagsorden, der blev vedtaget. Så glade var de altså alligevel ikke for den dengang.

Men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi også vil opfatte det som en god dag, den dag, hvor alle missiler skrotes og ingen kan sende deres langdistancedræbere af sted mod et mål, som teknisk jo kun er en plet på en skærm, men reelt er en by med millioner af levende, håbende, elskende, arbejdende, legende mænd, kvinder og børn. På et par sekunder er deres liv bragt brat til ende på grund af et tryk på en knap. Men den dag er der jo desværre ikke foreløbig nogen udsigt til oprinder for hele verden.

Under den kolde krig udviklede våbenkapløbet stadig mere raffinerede og altødelægende systemer. Hver gang den ene fandt på et nyt angrebsvåben, fandt den anden på et nyt forsvarsvåben, og sådan gik spiralen i ét væk opad, indtil Reagan og Gorbatjov blev enige om at gå den modsatte vej og begynde at skrotte.

Da blev man også enige om at standse de nye forsvarssystemer, som i øjeblikket blot kunne opfange missilerne, men hvor man i næste øjeblik ville udvikle nye missiler, som kunne slå forsvarssystemet itu. Der blev med ABM-traktaten sat en stopper for denne udvikling i våbenkapløbet.

Nu er der så overvejelser om at genoptage udviklingen af missilforsvaret og endda tanker om at dele dette forsvarssystem med andre, men jo ikke med alle. For tiden forhandler USA med Rusland om en ændring med henblik på, at USA kan opbygge et NMD-system, som ikke er identisk med SDI-projektet.

Det synes at gå tungt med disse forhandlinger, for russerne har stillet sig temmelig afvisende. De kan jo også have et motiv med hensyn til, hvor meget de kan få ud af at være afvisende så længe som muligt. Hvad kan de få overført? Hvor mange penge, hvor meget støtte? Hvor meget diplomatisk afpresning?

Men for vores vedkommende vil vi altså afvente resultatet af disse forhandlinger og en eventuel efterfølgende henvendelse fra USA vedrørende Thuleradaren, før vi tager endelig stilling. Men brydes ABM-aftalen ensidigt af USA med henblik på at opstille et NMD-system, kan man desværre godt forestille sig, at Rusland vil forsøge at opfinde et modsystem, der kan gennembyrde dette missilforsvar, og så

er vi jo i gang både med den kolde krig og med våbenkapløbet, som vi gerne ville se begravet.

Umiddelbart lyder tanken om at opfange disse langdistancedræbere altså sympatisk, men tænker man tanken videre, kan den altså få nogle uheldige konsekvenser. Derfor er det vores opfattelse, at den gældende ABM-traktat bør respekteres.

Vi deler naturligvis fuldt ud den amerikanske bekymring for, hvad forbryderstaterne kan finde på. Også vi er bekymrede for en verden, hvor alle efterhånden ejer disse fjernmordere og alle mulige former for smart weapons. Vi forstår, at USA vil beskytte sig selv, men vi ønsker ikke, at NATO skal flækkes op i beskyttede og ubeskyttede medlemmer.

Det grundlæggende i alliancen er jo risiko- og byrdedelingen, selv om nogle partier altså her i salen i 1980'erne prøvede at undslippe begge dele. De er for resten i regering nu. Men det var aldrig vores indstilling. Vi bekæmpede den indstilling år ud og år ind, fordi vi ville fastholde vort solidariske medlemskab af NATO, og denne solidaritet står vi ved i dag, i morgen og i overmorgen.

I forbindelse med de nye planer er det som sagt på grund af Thuleradaren i Grønland, at Danmark er interessant, men det skal understreges, at der er ikke indkommet nogen henvendelser desangående. Får vi en sådan en, skal den drøftes indgående med det grønlandske landsstyre. Vi skal ikke i forbindelse med Grønland komme i den situation, vi er kommet i med Færøerne, hvis krav om ændringer i forhold til Danmark netop skyldtes, at Færøerne ikke blev hørt og ikke blev inddraget i beslutninger, de fandt væsentlige for dem selv. Færøerne følte, at den danske regering handlede hen over hovedet på dem, og det skal ikke gentages med Grønland.

Vor indstilling er altså, at ABM-traktaten skal respekteres, at vi ønsker enighed mellem USA og USSR om eventuelle ændringer, og at Grønland skal inddrages, hvis der kommer forslag frem til os, til Danmark, om at acceptere et NMD-system med udvikling af Thuleradaren. Men lad os nu se, om forslaget overhovedet kommer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu kan hr. Per Stig Møller jo ikke gøre Enhedslisten ansvarlig for, hvad der skete i 1987, men jeg kan oplyse, at det er korrekt, at